

“Ο άνθρωπος εναντίον του εαυτού του”.

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Τελέστηκε στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος, ο Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός της εορτής του Ευαγγελισμού, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου.

Η ομιλία του Μητροπολίτου Κερκύρας είχε ως θέμα : “Ο έσω άνθρωπος, ο κεκρυμμένος εν τη καρδιά αυτού”.

Ο Απόστολος Πέτρος γράφει στην Α' Επιστολή του τα εξής :” ούχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος ”, τουτέστι, ὄχι ο εξωτερικός με τις πλεξούδες των τριχών και τα χρυσά περιδέραια και πολυτελή ιμάτια (άνθρωπος), αλλά ο κρυπτός άνθρωπος της καρδιάς, ο κεκρυμμένος, με την αφθαρσία του πράου και ήσυχου πνεύματος.

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή, μάς καλεί σε έναν έντονο αγώνα πνευματικό. Ζητά να παλέψουμε πιο έντονα για την καθαρότητα της ψυχής μας. Να πάρουμε την προσοχή μας από την καθημερινότητα των εγκοσμίων πραγμάτων, στρεφόμενοι

προς τα μέσα, προς τα εσώτατα της καρδιάς μας. Μάς καλεί να ανακαλύψουμε τον κρυμμένο εαυτό μας. Ο λόγος του Θεού μάς μιλάει και για τον έξω άνθρωπο, αλλά και για τον έσω, για αυτόν που πράγματι είμαστε. Τον έσω άνθρωπο ο Απόστολος Πέτρος τον ονομάζει κρυπτό της καρδιάς. Ποιός είναι αυτός ; Οι άνθρωποι κρίνουν κατ'οψιν. Κρίνουν με επιπολαιότητα απ'όσα βλέπουν. Από την άλλη είναι αληθές ότι αυτό που εξετάζει ο Θεός δεν είναι αυτό που φαίνεται, αλλά η πραγματικότητα, η εσωτερική μας κατάσταση.

Όχι λοιπόν το φαίνεσθαι, αλλά το είναι, αυτό εξετάζει ο Θεός. Διότι οι άνθρωποι στην πραγματικότητα είμαστε αυτό που κρύβουμε μέσα μας. Στα βάθη της καρδιάς μας βρίσκονται οι κακίες μας, τα πάθη μας, αλλά και η αληθινή αγάπη μας. Εκεί η χαρά, για την προκοπή των αδελφών μας. Εκεί και η ζήλια και η κακία για τους αδελφούς μας. Στα βάθη της καρδιάς μας κυριαρχούν οι διαθέσεις της πλεονεξίας, της κενοδοξίας, της φιλοπρωτίας, κάθε μορφής εγωισμού. Εκεί στο βάθος αυτό, μετά από πολύ αγώνα πνευματικό θα κατοικήσει και η ταπείνωση, που δεν αποδεικνύεται από μια συνεσταλμένη συμπεριφορά και μια απλή εξωτερική εμφάνιση, αλλά εξαρτάται από την εσωτερική μας διάθεση και κατάσταση της καρδιάς μας. Η μεγαλύτερη και δυσκολότερη μάχη που διεξάγει ο άνθρωπος είναι εναντίον του εαυτού του.

Δεν είναι όμως μόνο δύσκολη η μάχη αυτή, είναι και ωραία. Με αυτό τον αγώνα επιτυγχάνεται η κάθαρση της ψυχής μας. Ο ίδιος ο Χριστός μάς καλεί με την διδασκαλία Του, να ασχοληθούμε με το βάθος, να ανακαλύψουμε την ουσία της πνευματικής μας ζωής, να μην μένουμε στους τύπους μιας εξωτερικής άψογης κατά τα άλλα συμπεριφοράς. Ο Κύριος ζητά από εμάς, να αναζητήσουμε την ακεραιότητα στο φρόνημα, την γνησιότητα στο πνεύμα και την αυθεντικότητα στο βίωμά μας.

Επιπροσθέτως, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι ο Χριστός στην διδασκαλία Του

συνδέει τον νου του ανθρώπου με την καρδιά. Ο νους έχει άμεση σχέση με την καρδιά. Καρδιά είναι η των λογισμών ταμιοϋχος, θα μας πει ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος. Πώς μπορεί να επιτευχθεί η κάθαρση της καρδιάς ; Πρώτον, με την αυτοκριτική μας, ελέγχοντας αυστηρά τον εαυτό μας σε τι πνευματική κατάσταση βρίσκεται. Δεύτερον, με τον αγώνα μας. Όταν διαπιστώσουμε την κατάστασή μας, τότε πρέπει και να ενεργήσουμε δυναμικά, να παλέψουμε, να πονέσουμε και να ταπεινωθούμε. Τρίτον, δεν είναι αρκετή, ούτε η αυτοκριτική, ούτε ο αγώνας εάν δεν έλθει η Άκτιστη Χάρις του Θεού, η Οποία καθαρίζει την καρδιά και παρηγορεί τον αγωνιζόμενο Χριστιανό. Και το τέταρτο στοιχείο για την κάθαρση της καρδιάς είναι η υπομονή. Η εργασία η εσωτερική είναι μακρά σε χρόνο.

Ακόμη ο κ. Νεκτάριος αναφέρθηκε στα αποτελέσματα αυτού του αγώνα για την κάθαρση της καρδιάς. Ο Απόστολος Παύλος μάς προτρέπει να αποθέσουμε τον παλιό άνθρωπο, τον οποίο παρομοιάζει με ακάθαρτο ένδυμα, που χρειάζεται να το βγάλουμε από πάνω μας. Ο παλαιός άνθρωπος είναι ο φυσικός άνθρωπος που έχει την ροπή προς την αμαρτία, ο απόγονος του πεπτωκότος Αδάμ. Ο Απόστολος Παύλος μάς προτρέπει ακόμη να ενδυθούμε τον καινό άνθρωπο, που δεν είναι άλλος από τον Ιησού Χριστό.

Καταλήγοντας ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι η Μεγάλη Τεσσαρακοστή μάς καλεί σε τρεις εισόδους. Α) Η πρώτη είναι η είσοδος στο ταμείον μας, στον χώρο δηλαδή που προσευχόμαστε. Β) Η δεύτερη είσοδος είναι το ταμείον της καρδιάς μας, που εισερχόμαστε από την πύλη της μετανοίας. Γ) Η Τρίτη είσοδος είναι το ταμείον του Ουρανού, μέσα από τις πύλες του Ουρανού που περνάμε. Όταν καθαρθεί ο άνθρωπος εσωτερικά, γεννιέται ένας παράδεισος, όπου η είσοδος σε αυτόν είναι το Πάσχα. Η πορεία μας λοιπόν είναι εσωστρέφεια, μετάνοια, ανάσταση, αποφυγή των περισπασμών του κόσμου, συνάντηση με τον εαυτό μας και ανακάλυψη του Θεού μέσα μας.